

Lovforslagets § 8

Gældende formulering	Ny formulering
	<p>§ 8. I forordning af 8. juli 1840 for Kongeriget Danmark, indtil videre med Undtagelse af Bornholm, ang. Amtstue-Oppebørselerne og de Oppebørseler i Kjøbstæderne, der ere af samme Slags, som de, der paa Landet vedkomme Amtstuerne, m.v., som senest ændret ved lov nr. 69 af 3. marts 1971 om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, foretages følgende ændringer:</p>
<p>Forordning af 8. juli 1840 for Kongeriget Danmark, indtil videre med Undtagelse af Bornholm, ang. Amtstue-Oppebørselerne og de Oppebørseler i Kjøbstæderne, der ere af samme Slags, som de, der paa Landet vedkomme Amtstuerne, m.v.</p>	<p>1. <i>Titlen</i> affattes således: »Forordning om ejendomsskatter (amtstueforordningen)«.</p>
<p>§ 2. Forsaavidt Skatterne og Afgifterne, hvad enten de ere staaende eller de aarligen eller ekstraordinært paalignes, ere at ansee som reelle, saa at de ere lignede paa eller svares af faste Eiendomme (til hvilke Eiendomme ogsaa Tiender regnes), hæfte de paa de Eiendomme, hvoraf de ere forfaldne, med Fortrinsret endog fremfor Pantefordringer.</p>	<p>2. I § 2, 1. pkt., ændres »Forsaavidt Skatterne og Afgifterne, hvad enten de ere staaende eller de aarligen eller ekstraordinært paalignes, ere at ansee som reelle, saa at de ere lignede paa eller svares af faste Eiendomme (til hvilke Eiendomme ogsaa Tiender regnes), hæfte de« til: »Ejendomsskatter hæfter«.</p>
<p>Iøvrigt følge de indbyrdes i den Orden, at Bankhæftelsesrenterne først blive at udrede, dernæst Vore egne Skatter og Afgifter, lige med hvilke ogsaa Amtsforvalternes Skriverspenge regnes, derpaa Brandhjælpspengene og endeligen samtlige Kommune-Afgifter, hvorhos det dog er en Selvfølge, at vedkommende Tiendetageres Fortrinsret i Overensstemmelse med F. 8. Jan. 1810, § 29, Litr. C., er dem forbeholden.</p>	<p>3. I § 2, 2. pkt., udgår », lige med hvilke ogsaa Amtsforvalternes Skriverspenge regnes« samt », hvorhos det dog er en Selvfølge, at vedkommende Tiendetageres Fortrinsret i Overensstemmelse med F. 8. Jan. 1810, § 29, Litr. C., er dem forbeholden«.</p>
<p>- Den her omhandlede Fortrinsret skulle dog reelle Skatter og Afgifter herefter ikkun nyde for 2 Aar fra den Tid af, at de forfalde til Betaling; men den holdes i Kraft, naar Restancerne, i det Sildigste inden 3 Maaneder efter bemeldte 2 Aars Udløb, ere beordrede Fogden til Inddrivelse, og Forretningen siden forsvarligen er fortsat, eller naar Skyldneren inden samme Tid er død eller har opgivet sit Bo, og dette er taget under Skiftebehandling. Efterat Fortrinsretten er tabt, betragtes Restancen alene som en simpel Fordring hos Skyldneren.</p>	